

НА ЧАСІ

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Майдан – це перш за все люди. Найактивніші, найсвідоміші, найкреативніші. Справжні пасіонарії. Будь-яке суспільство у своєму розвитку проходить через різні випробування. Якщо у людській спільноті серед байдужого загалу і відвертої «вати» знаходяться ті, хто здатний, згуртувавши сили, відповісти на виклики часу, таке суспільство виживає для подальшого розвою. Люди Майдану – саме та меншість, що вийшла рятувати країну від банди, яка зазіхнула на саме існування України. Наліпки «Разом і до кінця», якими ділилися люди на Майдані 1 грудня, видавалися дещо пафосними тоді, але виявилися пророчими для найкращих, здатних на вияв найбільшої любові – «... любові того, хто віддає за друзів свою душу».

Серед людей Майдану хотілося бути. Там була особлива атмосфера, потужний згусток особливої енергії. Завжди радісно було зустрічати на Майдані своїх колег-однодумців Остапчук В.В., Борисюк С.О., Андрійко І.Ф., Басака Є.А., Барановську О.В., Барановського М.О., Боровика В.В., Ісаєнко К.П., Гетьман Л.І., більшість з яких і зараз несуть варту на Молитовному Майдані Ніжина, збираючись щосереди біля пам'ятного знаку Небесній Сотні для молитви за Україну, українське воїнство, український народ.

В.В. Смаль, доктор географічних наук, професор кафедри географії

«Майдан – не стан душі, це – біль...»

Минув рік після тих страшних подій... Не знала нікого із загиблих, але біль не залишає з того часу...

Багато чого змінилося за цей час і, водночас, все залишилося по-старому.

Я ставлю багато питань, на які не можу часом знайти відповідей. Але знаю: те, що називають Революцією Гідності, дало нашій країні новий шанс, новий підхід. Ми перегорнули сторінку в історії, трагічній історії, яка, повірте мені, ніколи не забудеться нами... Такою ціною далася нам та «маленька Незалежність», за яку борються і сьогодні Найкращі, за яку вмирали Герої.

Особисто хочу попросити прощення у всіх, хто віддав своє життя за нас, хто пожертвував найдорожчим заради світлого майбутнього, нашого та наших дітей. Мені дуже прикро, що ми не вберегли справжніх патріотів, і сьогодні втрачаємо їх на фронті ганебної, невизнаної нашою владою війни...

Хочеться склонити голову перед батьками та рідними всіх загиблих та благати про прощення.

P.S. Гірким щемом обпікає серце, коли згадуєш тих, кого вже немає...

Коли проходиш старою Інститутською, сьогодні вже Геро-

Молодь міста

ів Небесної Сотні, в голові прогортаєш кадри річної давнини. Не доведи Господи.

А Ви, Янголи, спочивайте з миром... Не забудемо. Ніколи.

Вічна пам'ять всім, хто загинув від 30 листопада.

Аня Кисіль, студентка факультету іноземних мов

Майдан. Він у кожного свій. Одні вірять в його світлі ідеї, інші там просто «тусуються», а потім б'ють себе у груди, щоб вибити собі зиск переважно матеріальний.

Для мене це не перший майдан, я вже перехворів на романтизм та ідеалізм. Але надія жевріє завжди, що нарешті вдасться зламати корупційно-олігархічну систему буденності України, яка за роки незалежності дуже глибоко вкорінилася у свідомість українців. Сподіваюся, що хоч із величезним трудом, але вдасться перемогти ситуацію в країні: побороти корупцію, провести реформи, вийшовши на європейський рівень життя. Маю сподівання, що жертви Майдану не будуть заговорені людьми, як це у нас досить часто робилося, і ніщо не дасть звернути українцям із європейського шляху розвитку.

О.В. Турчин, фахівець соціально-гуманітарного відділу

Виступ міського голови А. Лінника

Студенти НДУ ім. М. Гоголя

Рятувати Надію! Free Savchenko!

Сьогодні молодь із різних країн світу проводить акції на підтримку Надії Савченко. Мужня та незламна льотчиця, народний депутат України, представник ПАРЄ та лауреат премії «Світло справедливості», незаконно ув'язнена російською державою-агресором – наша Надія – оголосила голодування з 15 грудня, й свічка її життя щохвилини слабшає... Але сила духу, стійкість і мужність молоді українки – це символ боротьби за Гідність, це питання до кожного з нас...

З реальною героїчною Савченко Надією особисто знайомі ніжинці. З перших днів Майдану під час найгарячіших його подій разом з Надією був студент НДУ факультету іноземних мов Борисюк Іван та Білобрюхов Валерій (на фото зліва ніжинські юнаки з Надією на Майдані 20 лютого 2014 року). Викладачка нашого університету залишила напис на футболці та прапорі для Надії Савченко з підтримкою її Ніжином. Влітку Віра Савченко виступила на Майдані та поїхала з ніжинськими волонтерами (Ігор Смаль, Рустам Насібов) на Схід рятувати сестру з полону. А нині вона звертається через ФБ до нас зі словами:

«Усі, хто бажає підтримати найсильнішою зброєю, СЛОВОМ, нашу Надійку Савченко, прошу пишіть; 107076 Россия, г. Москва, ул. Матроская тишина, 18, Савченко Надежде Викторовне, 1981 г.р.

Ми всі за одного і один за всіх! Разом! Тільки так перемагають!» Врятуймо Надію – рятуймо Україну!

Наш кор.

УСПІШНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ЗИМОВОЇ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ СЕСІЇ 2014-2015 н.р.

На філологічному факультеті навчається 439 студентів, повинні скласти екзамени – 435. Не з'явилися – 0; всього складало – 435 чоловік; на «5» – 13; на «4» – 62; на «5» і «4» – 131; на змішані оцінки – 124; на «3» – 28. «Незадовільно» отримали 77 студентів, з них одну «2» – 40; дві «2» – 28; три «2» – 9. Відсоток успішності на факультеті – 82,30; якості – 47,36. Кількість «5» на факультеті – 344; «4» – 627; «3» – 433; «2» – 101. Середній бал успішності на факультеті – 3,81.

На історико-юридичному факультеті навчається 244 студентів, повинні скласти екзамени – 243. Не з'явилися – 1; всього складало – 242 чоловік; на «5» – 12; на «4» – 21; на «5» і «4» – 49; на змішані оцінки – 69; на «3» – 21. «Незадовільно» отримали 71 студент, з них одну «2» – 45; дві «2» – 20; три «2» – 6. Відсоток успішності на факультеті – 70,78; якості – 33,74. Кількість «5» на факультеті – 236; «4» – 451; «3» – 485; «2» – 102. Середній бал успішності на факультеті – 3,64.

На факультеті іноземних мов навчається 372 студенти; повинні скласти екзамени – 372. Не з'явилися – 0; всього складало – 372 чоловіки; на «5» – 21; на «4» – 38; на «5» і «4» – 86; на змішані оцінки – 119; на «3» – 37. «Незадовільно» отримали 71 студент, з них одну «2» – 37; дві «2» – 31; три «2» – 3. Відсоток успішності на факультеті 80,91; якості – 38,98. Кількість «5» на факультеті – 275; «4» – 624; «3» – 532; «2» – 101. Середній бал успішності на факультеті 3,70.

На факультеті психології та соціальної роботи навчається 407 студентів, повинні скласти екзамени 407. Не з'явилися – 2; всього складало – 405 чоловік; на «5» – 28; на «4» – 58; на «5» і «4» – 100; на змішані оцінки – 108; на «3» – 37. «Незадовільно» отримали 74 студенти, з них одну «2» – 44; дві «2» – 28; три «2» – 2. Відсоток успішності на факультеті 81,73; якості – 45,93. Кількість «5» на факультеті – 300; кількість «4» – 551; кількість «3» – 487; кількість «2» – 127. Середній бал успішності на факультеті 3,70.

На природничо-географічному факультеті навчається 370 студентів, повинні скласти екзамени 365. Не з'явилися – 5; всього складало – 365 чоловік; на «5» – 19; на «4» – 22; на «5» і «4» – 82; на змішані оцінки – 140; на «3» – 34. «Незадовільно» отримали 68 студенти, з них одну «2» – 34; дві «2» – 29; три «2» – 5. Відсоток успішності на факультеті 81,37; якості – 33,7. Кількість «5» на факультеті – 400; «4» – 636; «3» – 603; «2» – 119. Середній бал успішності на факультеті 3,75.

На фізико-математичному факультеті навчається 204 студенти, повинні скласти екзамени 204. Не з'явилися – 0; всього складало – 204 чоловіки; на «5» – 9; на «4» – 12; на «5» і «4» – 51; на змішані оцінки – 76; на «3» – 32. «Незадовільно» отримали 24 студенти,

з них одну «2» – 16; дві «2» – 6; три «2» – 2. Відсоток успішності на факультеті 88,24; якості – 35,29. Кількість «5» на факультеті – 231; «4» – 328; «3» – 341; «2» – 35. Середній бал успішності на факультеті 3,81.

На факультеті культури і мистецтв навчається 96 студентів, повинні скласти екзамени 95. Не з'явилися – 0; всього складало – 95 чоловік; на «5» – 15; на «4» – 19; на «5» і «4» – 20; на змішані оцінки – 26; на «3» – 5. «Незадовільно» отримали 10 студентів, з них одну «2» – 9; дві «2» – 1; три «2» – 0. Відсоток успішності – 89,47; якості – 56,84. Кількість «5» на факультеті – 96; «4» – 103; «3» – 51; «2» – 12. Середній бал успішності на факультеті 4,08.

РЕЗУЛЬТАТИ І ТУРУ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ ОЛІМПІАДИ

Переможці I туру Всеукраїнської студентської олімпіади з:

Дошкільної педагогіки (фахова спеціальність):

- 1 місце Березняк Маргарита Сергіївна
- 2 місце Удовиченко Юлія Володимирівна
- 3 місце Савченко Світлана Сергіївна, Король Марія Володимирівна

Соціальної педагогіки (фахова спеціальність):

- 1 місце Яцун Леся Миколаївна
 - 2 місце Садова Марія Анатоліївна
 - 3 місце Зайцева Алія Русланівна
- Психології (фахова спеціальність):**
- 1 місце Данилевська Роксоана Владиславівна
 - 2 місце Кезля Вікторія Сергіївна
 - 3 місце Худенко Тетяна Вікторівна, Севрюк Вікторія Сергіївна, Буряк Тетяна Іванівна, Ільчук Ольга Олексіївна

Педагогіки (для нефахових спеціальностей)

- 1 місце Канаєва Віта
- 2 місце Іванченко Юлія
- 3 місце Годунок Мирослава

Психології (для нефахових спеціальностей)

- 1 місце Київська Надія Станіславівна
- 2 місце Дорош Ірина Віталіївна
- 3 місце Кутня Катерина Григорівна

Біології

- 1 місце Марченко Марина Геннадіївна
- 2 місце Кузьменко Ірина Сергіївна
- 3 місце Чуб Наталія Сергіївна

Хімії

- 1 місце Шувльга Юрій Васильович
- 2 місце Кузьменко Ірина Сергіївна
- 3 місце Охріменко Вікторія Анатоліївна

Географії

- 1 місце Поправка Ігор Сергійович
- 2 місце Мелешко Інна Вікторівна
- 3 місце Іванова Анастасія Вікторівна

Історії

- 1 місце Моціяка Ольга Петрівна
- 2 місце Баров Володимир Володимирович

Історії України

- 1 місце Донець Анна Олександрівна
- 2 місце Буряй Олександра Миколаївна
- 3 місце Баров Володимир Володимирович

Політології

- 1 місце Гречка Олег Геннадійович
- 2 місце Захарченко Дмитро Олексійович

Української літератури

- 1 місце Мазко Оксана
- 2 місце Дорош Ірина
- 3 місце Лепьошкіна Оксана

Української мови

- 1 місце Мазко Оксана
- 2 місце Лепьошкіна Оксана
- 3 місце Борко Ганна

Російської мови

- 1 місце Філіпович Владислава
- 2 місце Сеїдова Сабіна
- 3 місце Шейбані Маріам

У номінації «Вокальне мистецтво»

- 1 місце Йотка Ярослав Миколайович
- 2 місце Довгаль Світлана Олександрівна
- 3 місце Охонько Сергій Іванович

У номінації «Інструментальне виконавство»

- 1 місце Клапчук Вікторія

Англійської мови (навчальна дисципліна)

- 1 місце Грязна Тетяна В'ячеславівна
- 2 місце Борисюк Вікторія В'ячеславівна
- 3 місце Моціяка Ольга Петрівна

Англійської мови (фахова дисципліна)

- 1 місце Середа Марія Ігорівна
- 2 місце Конаєва Вікторія Сергіївна

Німецької мови

- 1 місце Гутник Дарія Валеріївна
- 2 місце Ігнатенко Анна Володимирівна

Математики

- 1 місце Герман Оксана Василівна
- 2 місце Шилова Вікторія Олександрівна

Фізики

- 1 місце Авраменко Алла Миколаївна
- 2 місце Залозний Роман Васильович

Програмування

- 1 місце Ромашко Богдан
- 2 місце Яценко Ярослав
- 3 місце Мисаковець Святослав, Мухінський Олександр, Яковлев Артем

ФАКУЛЬТЕТИ ІНФОРМУЮТЬ

ВАША ВЕЛИЧНОСТЕ МОВО!

Той, хто зневажливо ставиться до рідної мови, не може й сам викликати поваги до себе.

Олесь Гончар

21 лютого світова культурна громадськість відзначила Міжнародний день рідної мови. Де й коли народилася ця традиція? Історія свята, на жаль, пов'язана з трагічними подіями: 21 лютого 1952 р. в Бангладеші (Східний Пакистан) влада жорстоко придушила демонстрацію протесту проти урядової заборони на використання в країні бенгальської мови, було вбито кількох студентів-демонстрантів. Відтоді цей день у Бангладеші став днем полеглих за рідну мову. А за кілька десятиріч, восени 1999 р., за ініціативи цієї країни на Тридцятій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було запроваджено Міжнародний день рідної мови як привід для зосередження уваги на мовному питанні. Починаючи з 21 лютого 2000 р. це свято відзначають і в Україні.

День рідної мови – це день повернення до нашої історичної пам'яті. Важливим кроком на цьому шляху є оволодіння рідною мовою – українською, усвідомлення себе українцями через спілкування нею. Адже відомо, що в мові втілюється історія народу, його світогляд, інтелектуальний потенціал, духовність і культура як результат багатовікової еволюції етносу. Це найважливіший засіб людського спілкування й пізнання світу, передачі досвіду з покоління до покоління, кожен етнос у ній по-своєму неповторний.

Ми, українці, пишаємося своєю мовою – милозвучною і багатоголовою, однією з найбільш розвинених європейських мов, що входить до третього десятка найпоширеніших мов світу. Вона належить до слов'янської групи індоєвропейської мовної сім'ї і має близько 45 млн носіїв, більшість яких живе в Україні. Почути цю мову можна і в Придністров'ї, Білорусі, Росії, Молдові, Польщі, Румунії, Словаччині, Казахстані, Аргентині, Бразилії, Великій Британії, Канаді, США та інших країнах, де мешкають українці.

Нині у світі налічують понад 6000 мов. На жаль, майже половина з них знаходяться під загрозою зникнення. На думку фахівців, це трапляється в тому випадку, коли мову через різні причини перестають використовувати. За весь час свого існування українська мова теж зазнавала великої наруги: її офіційно забороняли (укази Петра Першого, Валуєвський циркуляр, Емський указ), оголошували придуманою німцями, вважали діалектом російської чи польської, дивилися як на «хлопську», меншовартісну. Сьогодні, згідно зі Статтею 10 Конституції України, вона є державною мовою в Україні. Однак у вітчизняній

політиці спостерігаємо спекуляції з питання надання російській мові статусу другої державної.

Рідна мова – запорука існування будь-якого народу. Її можна порівняти з другою природою, що оточує народ, живе з ним всюди і завжди. Без неї, як і без сонця, повітря, води, людина не може існувати. Нищення природи може обернутися великим несчастьям –

так само боляче б'є по народів зречення рідної мови чи навіть неповага до неї, що рівноцінне неповазі до батька й матері. Без мови немає народу, тому кожен має усвідомити слова Ліни Костенко: «Нації вмирають не від інфаркту. Спочатку їм відбирає мову».

На філологічному факультеті Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя вже стало традицією проведення тематичних заходів до Дня української писемності та мови і Дня рідної мови. Цьогоріч із нагоди Міжнародного дня української мови

Учасники брейн-рингу

викладачі та магістранти кафедри української мови провели зі студентами 1 й 2 курсів лінгвістичний брейн-ринг «Ваша величність мова!» Організаторами конкурсу стали магістранти Ганна Воеводіна, Віта Перерва, Юлія Приз та Наталія Хоменко. У чесному інтелектуальному двобої зустрілися дві команди – «Інтелектуальні фонемі» (Артем Говорун (капітан), Олена Івченко, Катерина Маценко (УВА-11); Яна Хомич, Юлія Дорошенко, Анна Кобзарьова (УА-11); Дмитро Безмолицький (УА-21)) та «Квіти мови» (Аліна Микитенко (капітан), Дар'я Донська, Ірина Драбинога (УР-11); Тетяна Лук'яненко, Леся Сосюк, Світлана Лавренчук, Ірина Захалевко (УК-11)). Цікаві завдання з глибоким змістом допомогли учасникам і вболівальникам відчути себе причетними до культури й духовності нашого народу, через мову звернутися до свого коріння. Зрештою, таке єднання за спільною справою дає змогу продемонструвати знання й кмітливість, засвідчити любов до рідної мови, відчути відповідальність за її збереження. Приємно відзначити силу дружби й взаємопідтримки учасників змагань, небайдужість аудиторії, атмосферу патріотизму й доброзичливості. З невеликим відривом від суперників лідером стала команда «Інтелектуальні фонемі». Переможці виявили міцні знання з мовознавчих курсів, високий рівень володіння багатствами рідної мови, почуття гумору й винахідливість. Найбільш активними вболівальниками визнані Інна Манжуровська (УВА-11) та Вікторія Козловець (УК-11).

Шануймо й любимо рідну мову, піклуймося про неї, захищаймо, розкриваймо для себе її велич і могутню силу! Збережімо її в усій красі для себе й наступних поколінь!

Наталія Хоменко, магістрантка
філологічного факультету

«Гоголь в Нежинской гимназии высших наук: антология мемуаров»

18 лютого в Гоголівському корпусі Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя відбулася презентація книги Юлії Василівни Якубіної та Павла Володимировича Михеда «Гоголь в Нежинской гимназии высших наук: антология мемуаров». Традиційно захід вів декан філологічного факультету Олександр Вадимович Забарний. Він зауважив, що цінність праці полягає в розкритті умов, в яких формувався характер письменника, адже вони зіграли велику роль у подальшій творчості Миколи Васильовича. Період життя в Гімназії вищих наук в Ніжині закладає фундамент для розвитку творчої манери.

Павло Володимирович Михед повідомив, що книга вийшла у Санкт-Петербурзі у видавництві «Пушкинский Дом» при Інституті російської літератури і мала великий фурор серед російських філологів-гоголезнавців. Також наголосив, що книга складається з двох частин: перша частина – це безпосередньо мемуари та спогади, а друга – коментарі до них. Саме вони складають ключ до розуміння Гоголя як особистості, письменника та просто людини. На думку П.В. Михеда, ця книга має велике

Автори книги

Студенти філологічного факультету

культурологічне та наукове значення, адже вона внесла великий обсяг нової, корисної, суб'єктивної інформації про Гоголя з різноманітних джерел.

К.П. Ісаєнко у своєму виступі була емоційною та лаконічною, кредом став її вислів: «Книжка крута! І вам (звертається до студентів), молодим людям, потрібно таке читати!». Наталія Михайлівна Жаркевич перейшла на мову оригіналу книги, тобто на російську, і зауважила, що в ХХ ст. Ніжин славився своїми огірками, а зараз, завдяки таким вченим як П.В. Михед та Ю.В. Якубіна, наше місто славиться Гоголівським вузом та його випускниками.

Ю.В. Якубіна до свого слова залучила студентів, які прочитали спомини Василя Любича-Романовича, Івана Холчинського, Василя Толбіна та багато інших про М.В. Гоголя. Ці мемуари показали слухачу, яким письменник був яскравим та різностороннім.

Загалом, презентація пройшла на високому рівні, автори змогли зацікавити слухача книгою та заохотити до її прочитання.

Наталія Шелест,
студентка філологічного факультету

«Зірки залишають слід...»

13 лютого 2015 року виповнюється 95 років з дня народження Георгія Яковича Неділька (1920–1993), літературознавця, шевченкознавця, педагога.

Вчений працював у нашому славетному ВУЗі з 1958 року. З 1960 до 1965 року був деканом філологічного факультету, з 1967 до 1977 року завідував кафедрою української літератури.

Упродовж лютого 2015 року в читальному залі №3 (другий поверх старого корпусу університету) експонується книжкова виставка «Зірки залишають слід...».

Організатори виставки – працівники читального залу Левченко І.О., Строй В.Г., Зоценко Л.А. пропонують відвідувачам ознайомитися з кращими зразками літературно-критичних праць Георгія Яковича Неділька. Експозиція підготовлена на матеріалах фондів читального залу №3.

«ДОБРОВОЛЬЦІ БОЖОЇ ЧОТИ» В НІЖИНИ

Увечері 18 лютого в актовому залі нового корпусу університету було людно. Майже всі місця зайняті. Панувала тиша, навіть певна напруженість, від екрану не можна було відірвати погляду, дехто не стримував сліз. Ніжинські волонтери того лютого вечора показували фільм про неприкриті правду з Донбасу.

«Добровольці Божої чоти» – саме таку назву має творіння Івана Яснія та Леоніда Кантера. Побудований фільм на відвертих розмовах із командирами та рядовими добровольцями «Правого сектору». Військові висловлюють свої думки, крізь призму яких відкриваєш для себе чимало нових істин. Паралельно йдуть кадри з фронтового життя. Перед глядачем постають відверті сцени – фортеця духу – донецький аеропорт, селище Піски, перемоги і втрати воєнків, їх повсякдення, поруйноване війною життя місцевих. Побачене змушує вкотре задуматися – через ті жахіття йдуть добровольці, люди що керуються не примусом воєнкома, а власними почуттями та ініціативами.

Патріотичні почування присутніх пробуджували надзвичайно актуальні мотиви рок-гурту «Кому вниз», що органічно вплетені в фільм.

Вривається в пам'ять розповідь про росіянина, котрий пліч-о-пліч воює з українцями за спільну

справу. Доброволець пояснює свою позицію просто. Він не хоче бути «кацапом», він хоче залишатися свідомим росіянином, що виступає проти війни слов'янських народів.

Вхід на захід був вільним. Кожен бажаючий міг також здійснити пожертвування на користь армії. Не було таких, хто пройшов би мимохідь виставленої біля входу скриньки. Перегляд неоднозначної картини почався з хвилини мовчання в пам'ять про тих, хто поклав життя за Україну. Вступне слово виголосив ніжинський кіборг Олександр Чуб. Після завершення показу мікрофон взяла Світлана Борисюк, що закликала присутніх не здаватися і підтримувати українську льотчицю в російському полоні Надію Савченко, свої враження і слова подяки висловив також Олександр Забарний, продовжувати підтримувати військових, закликав отець Сергій.

Патріотичний кіновечір не пройшов марно. У серцях небайдужого студентства посіяв зерна для роздумів та переоцінки багатьох факторів. Адже влучно за-

уважили організатори події: «Такого не покажуть в новинах, в газетах не напишуть».

Михайло Ломоносов, студент історико-юридичного факультету

У нас в гостях майстер містичного детективу

Френсіс Бекон писав колись: «Є книги, які треба тільки скуштувати, є такі, які найкраще проковтнути і лише небагато – розжувати і перетравити».

25 лютого о 16-00 в читальному залі старого корпусу нашого університету відбулася презентація книги Сергія Пономаренка «Тенета бажань». Це сімнадцятий за рахунком роман пана Сергія, проте перший, що опублікований українською мовою. На презентацію прийшла, в основному, активна молодь, – ті люди, чиї літературні смаки ще формуються, також були присутні і викладачі, Тимченко Тетяна Миколаївна та Зінченко Станіслав Віталійович. Атмосфера в залі була по-домашньому тепла та творча. Ми бачили перед собою людину, яка має досвід управлінської та бізнесової діяльності і одночасно потяг до письменства, – обрала останнє, і досягла в ньому успіху та визнання. Майстер містичного детективу, неформальне звання нашого гостя, не може обійтися без містики, саме вона є основною родзинкою його романів. Але не лише містика, тут і пригоди, і автентичні історичні

екскурси, і філософські роздуми. А ще в романі є поезія представниці «срібного віку» російської літератури Зінаїди Гіппіус, яка перекладена відомою поеткою Анною Багряною.

Чи існує в світі добро і зло, ангели-охоронці та дияволи? Чи будь-яку ціну можна сплатити за кохання? На ці питання по-своєму відповість гостросюжетний роман «Тенета бажань», у якому взаємодіє минуле та сучасне, дійсність та фантастика, в якому уява автора малює новий життєвий сюжет, в якому звучить мелодія реальності.

Мало книг, які стимулюють до роздумів, «Тенета бажань» відноситься саме до них, рідкісних книг, в яких закодована таємниця нашого життя, яку дано не кожному прочитати, та спробу все ж варто зробити.

Куштуйте книги, розжовуйте їх та перетравлюйте. Ваш організм потребує цього.

Мирослава Годунок, студентка філологічного факультету

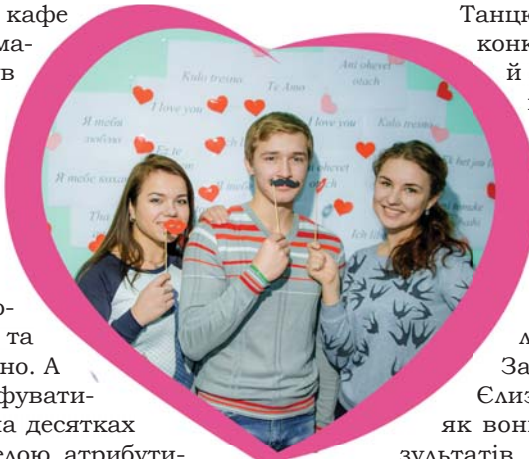

Тематичний вечір кохання

12 лютого в студентському кафе «Юність» відбувся черговий тематичний вечір. На цей раз він був присвячений коханням. Що ж, вчорашній захід ще раз підтвердив те, що не місце красить людину, а людина місце. І якщо тебе оточують позитивні люди, то й вечір обіцяє бути незабутнім.

Навіть для оформлення входу чудові дівчата Аня Чижова та Аня Демченко підійшли креативно. А саме була можливість сфотографуватися на фоні слів «я тебе кохаю» на десятках мов світу з різноманітною веселою атрибутикою. А позначками, що ви учасник цієї вечірки, слугували стрічки двох кольорів – червоного та зеленого. Якщо ви обираєте зелений, то ваше сердечко вільне і ви в «активному пошуку» на цьому вечорі, а якщо червоний – то ви просто прийшли потанцювати та розважитись, але другу половинку вже маєте.

Відомо, що напередодні в групі «СК Юність», в соцмережі Вконтакте, у всіх її учасників була можливість запропонувати музичні композиції, які б вони хотіли почути протягом свята. Проте найбільший внесок в музичне оформлення вніс Сергій Редько. Насправді музика мала сподобатись кожному, так як жанри та стилі були різноманітні. Тому кожен меломан точно знайшов тут щось для себе.

Танцювальну програму розбавили кілька конкурсів. Хоча їх було небагато. Та це й зрозуміло, так як переважну частину вечора цей захід нагадував дівчачий вечір. Тому конкурси, які розраховані на пари, проводити було важко.

Звісна річ, найголовнішою інтригою вечора було нагородження конкурсу «Найкраща пара НДУ», який проводився голосуванням в групі «СК Юність». За кількістю голосів перемогли Драч Єлизавета та Кирил Пилипчук. Але так як вони не з'явилися на оголошення результатів, перемогу було вирішено віддати парі, яка за кількістю голосів була на другому місці - Хоменко Віталій та Іванюта Аліна.

Окрему подяку хочеться висловити профкому студентів НДУ як спонсору свята.

Можливо, «СК Юність» і має якісь недоліки. Але погодьтеся, кілька людей не можуть створити атмосферу, а якщо кожного разу кількість людей буде хоча б така як вчора, то все можливо. Вас завжди готові почути організатори Аня Чижова та Аня Демченко, які чекають на ваші відгуки та пропозиції удосконалення проведення свят.

Олександра Порада, студентка факультету іноземних мов

Краща кімната гуртожитку

12 лютого пройшов конкурс «Краща кімната гуртожитку». Комісія у складі: коменданта гуртожитку, голови студради гуртожитку, голови студентського профкому Приходька Р.С., фахівців соціально-гуманітарного відділу Михайленка М.А., Турчина О.В, начальника соціально-гуманітарного відділу Скороход В.І. визначила переможців: *гуртожиток №2* – 57 кімната (Рибак Катерина – 3 курс філологічний факультет, Храпко Ольга – 5 курс філологічний факультет,

Герашенко Катерина 3 курс філологічний факультет); *гуртожиток №3* – 115 кімната (Мироненко Анастасія – 3 курс фізико-математичний факультет, Аніщенко Яна – 3 курс фізико-математичний факультет, Богданова Дар'я – 3 курс історико-юридичний факультет); *гуртожиток №4* – 628 кімната (Коваленко Юлія – 2 курс природничо-географічний факультет, Калініченко Оксана – 4 курс факультет психології та соціальної роботи, Дворнік Валентина – 2 курс факультет психології та соціальної роботи, Зуб Тетяна – 4 курс фізико-математичний факультет).

Наш кор.

2 гуртожиток, 57 кімн.

3 гуртожиток, 115 кімн.

4 гуртожиток, 628 кімн.

ОБЛИЧЧЯ НОМЕРУ

Чуб Олександр Сергійович народився 19 квітня 1987 р. у м. Ніжині. У 2010 році закінчив заочну форму навчання Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, спеціальність біологія.

– Ви були добровольцем?

Так. Я довго їздив по добровольчим батальйонам, не міг себе знайти, потім приєднався до добровольчого українського корпусу Правого сектору, 5-й окремих батальйон, потренувався з ними в Пісках. Насправді поїхати в Донецький аеропорт це честь, заслуга, якщо ти себе достойно проявляєш, тобі пропонують, якщо погодився – їдеш. Я погодився.

– Що різнить батальйони, в яких ви були?

Є батальйони МВС, на блокпостах вони несуть наряди, а є батальйони, які більше беруть участь у бойових діях.

– На Вашу думку, чи щось можна було б змінити в історії Донецького аеропорту?

Ми бачимо трагічне закінчення, але в процесі стримування було досить достойне.

– Як Ви думаєте, коли ми перемаємо?

Як тільки народ захоче. Бракує організації, командування. Всі про це говорять, але ніхто нічого не робить.

– Поговоримо про фільм «Добровольці Божої чоти». Як сталося, що Ви потрапили на зйомки?

Вночі 2 жовтня ми заїхали в аеропорт. 3 жовтня зранку почався масований наступ російської армії. Вони, мабуть, на день народження Путіну хотіли аеропорт подарувати. Перший день ми відбивалися, на другий день приїхав режисер цього фільму з камерою і потім 4 дні бігав з нами.

– Ви його якось обороняли, він був у бронжилеті?

Це феноменальна людина, він звичайно був у бронжилеті, касці, але між старим і новим терміналом 200-300 метрів він бігав вдень кілька разів з камерою, коли тільки вночі можна було перебіжками між руїнами й попаленими танками пробігти.

– Чи ви були на прем'єрі фільму?

Так, у Києві. Фільм зроблений дуже якісно, майстерно. Постановочних кадрів не було. Режисер бігав з камерою всюди, в аеропорту, показав побут хлопців.

За матеріалами сайту <http://nizhyn.city/>

Думка студента

У соціальній мережі ВКонтакті ми провели невеличке опитування серед студентів нашого університету. Питання було наступним: «Чи погоджуєтесь Ви, що заради коханої людини варто йти на шалені вчинки?»

Григорій Рак, II курс, факультет психології та соціальної роботи

«Так, я згоден, що заради справжньої любові треба йти на шалені вчинки, якщо ця любов взаємна. Батьки однієї дівчини були проти того, аби ми зустрічались, це було причиною розставання, але я пішов до її батьків та провів гарну бесіду. Ми знайшли спільну мову. Але ж я міг і не піти, та це було б помилкою, про яку я б жалкував. Треба діяти незалежно від обставин та до останнього боротися за свою любов. Вся справа в часі та в бажанні двох сторін, які хочуть побудувати стосунки, що залежать тільки від двох людей, які кохають один одного».

Карабут Яна, I курс, філологічний факультет

«Кохання – це та річ, яка надає крила і пронизує тим шаленим током, що викликає мурашки по тілу, а вчинки заради кохання стають невід'ємною частиною твого буття і ти часто не замислюєшся чи важко, чи легко тобі буде, та наперекір усьому ти це робиш. Вчинок заради кохання.. хм.. дивно, але на мою думку це приїздити до коханої людини, тоді, коли їй зле; подарувати яблучко, зірвавши по дорозі в університет; нагадати, щоб поїла та тепло вдяглася; це ті моменти, коли ви навчаєтесь у різних містах, але відстань для вас не головне, ти зриваєшся з останньої пари, щоб хоч на годинку побачити її очі, а потім знову на потяг; це ті моменти, коли на 14 лютого, коли усі мають змогу обійняти кохану чи коханого, а у тебе немає такої можливості, бо він за сотні кілометрів від тебе, лунає дзвінок у двері і кур'єр приносить квіти з валентинкою. Вчинки заради кохання – це і є саме кохання, на мою думку».

Горбонос Микита, II курс, філологічний факультет

«Ні, я не згоден. Багато людей вважають, що заради кохання вони ладні на все, аби досягти своєї мети, а насправді, це все результат впливу кінофільмів, де головний герой спроможний на неймовірні дії заради кохання. І ось, під впливом цих фільмів (або певних інших носіїв неймовірного сюжету), людина починає робити певні «дурощі», які можуть мати як позитивний вплив, так і негативний. Якщо позитивний – добре, вдача на її боці, а якщо негативний – погано, у більшості випадків людина здається і починає жалкувати про свою дію. Я вважаю, що у коханні, як і в буденному житті, потрібно чітко обмірковувати свої дії і не приймати поспішних рішень».

ALMA MATER

Засновник – колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друк. аркуші. Тираж 900 примірників.

Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради – Олександр Забарний

Редактор: Анна Лебедева

Члени ради: Григорій Самойленко, Віталіна Скороход, Анна Парубець, Роман Приходько, Віка Охріменко

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Кропив'янського, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almandu1982@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Анна Лебедева

Коректор: Анна Парубець

Віддруковано у Видавничтві НДУ імені

М. Гоголя

Замовлення №43

* Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. * За точність викладення фактів відповідає автор.

* Редакції надано право редагувати й скорочувати матеріали. * При передрукуванні матеріалів обов'язково посилатися на газету "ALMA MATER"